

Benzerlik ve Farklılığın Müzik Yoluyla Eşzamanlı İnşası: *Anatolian Death Metal**

Aykut Barış ÇEREZCİOĞLU**

Özet

İnsanlar kendilerini, kimliklerini inşa ettikleri kolektif gruplar içinde tahayyül ederler ve kendi kimliklerini üyesi oldukları gruplar içinde garantiye alırlar. Bununla birlikte grupların, üyelerine benzerlikler sağlamalarına rağmen bireyler kendi farklılıklarını da vurgulama ihtiyacı duyarlar. Çünkü bireyler, benzerlikleri arttıkça farklılaşmaya çalışır. Müzisyenler de kendilerini müzik türlerinin kolektif kimlikleri içine yerleştirirler. Müzik türünün kolektivite sağlayan unsurlarını kullanırken, kendi farklılıklarını vurgulamak için yeni unsurları da icad ederler. Bu makale bir müzik grubunun (*Gates of Ethernity*), bir yandan ilişkilendiği müzik türünün (*Extreme Metal*) birleştirici unsurlarını kullanırken, öte yandan kendi farklılığını nasıl vurguladığını (*Anatolian Death Metal*) göstermeyi amaçlar.

Anahtar Kelimeler: *Kimlik, Farklılık, Extreme Metal Müzik, Extreme Metal Scene, Anatolian Death Metal.*

Synchronic Building of Similarity and Difference Through Music: *Anatolian Death Metal*

Abstract

People imagine themselves within the collective groups that construct their identity. Thus, they assure their identity among this group identity. Although groups provide similarities for its members, individuals need to emphasize their differences. Because, as similarities grow, individuals try to show their differences. Parallel to this, musicians place themselves in the collective identities of music genres. As they use the genre's elements which construct collectivity, they also 'invent' new elements in order to emphasize their differences. This study mainly aims to show that how a music group (*Gates of Ethernity*) emphasizes its differences (*Anatolian Death Metal*), while structuring its identity around the genre's (*Extreme Metal*) consolidative elements.

Keywords: *Identity, Difference, Extreme Metal Music, Extreme Metal Scene, Anatolian Death Metal.*

* Bu çalışma, 11-12 Mayıs 2009 tarihleri arasında, İstanbul Teknik Üniversitesi Taşkışla Kampüsü'nde düzenlenen 'Müzik Biliminde Gençler Semineri'nde bildiri olarak sunulmuş ancak yayınlanmamıştır.

** Arş. Gör. Dr., Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Müzik Bilimleri Bölümü, Narlıdere, İzmir. E-posta: aykut.cerezcioglu@deu.edu.tr.

Giriş

Bireysel kimliğin kolektif kimliğin menziline olduğu ve kimlik dinamiklerinin bu çerçevede anlaşılması gerektiği aksiyomundan yola çıkıldığında, insanların yaşamlarını anlamlandırırken içinde yer aldıkları grupların önemli bir odak olduğu gerçeği ile karşılaşılır. Bireyin kendini tanımlama süreci olarak kimlik oluşumu öncelikle kişisel bir tanımlamadan başlar. Kim olduğunu ne olduğunu bilmek isteyen birey, bu bilme isteğini karşılayabilmek için anlamlandırma ve aidiyet duygusu geliştirir. Bireysel düzeydeki bu anlamlandırma ve aidiyet duygusu, kendisini garanti altına alabilmek için bireysel ölçüde ötesinde daha geniş bir dayanağa gereksinim duyar. Böylelikle bireyin, kendisini içinde güvenle konumlandırabileceği bir grup kimliği devreye girer. Kişinin kendisini bir birey olarak tanımlamasının yanında grup kimliği içinde tanımlanması, aidiyet ve varlığını kendisinden daha güçlü bir gruba dayandırarak onay görmesini sağlar.

Ortak bir kimlik ya da bir biz kimliği dediğimiz zaman bir grubun yarattığı ve üyelerinin özdeşleştiği imge anlaşılır (Assman, 2001:132). Bu imge, kimlik oluşturma sürecinin doğal bir parçası olarak, o imgeyi oluşturmayanların imgelerinden ‘farklı’ olanı işaret eder. Yani birey ya da grup, bu ortak imgenin benzeşen unsurlarına vurgu yaparak bu yönler üzerinden kendi aidiyetini pekiştirir. Bu benzerlik oluşturucağı unsurlar, kimliğin daha geniş ölçekteki bir kolektiviteye dayandırıldığı alanları oluşturur. Ancak kolektif kimlik içerisinde dahi bireyin ya da grubun kendini farklılaştırma ihtiyacı, mikro düzeylerde de olsa devam eder. Birey ya da grup, mensubu olduğunu hayal ettiği bu kolektivite içinde de farklılaştırarak daha “özgün” tanımlar peşinde koşabilir. Çünkü “...kimlik, var olabilmek için ‘farklılığa’ gereksinim duyar ve kendi kesinliğini güven altına almak için farklılığı ‘öteki’liğe dönüştürür” (Connolly, 1995:93). Grup kimliği, dışarıdan bakışta, grubu oluşturan kişileri benzer kılan pek çok ortak özelliği de taşıdığı için, mensubu olan üyeleri benzer kılan bir görünüm sergiler. Moscovici ve Doice’ye (1992) göre insanlar benzerlikleri arttıkça farklılaşmaya çalışır (Bilgin, 2007:161’den). Bu anlamda kolektiviteyi sağlayan unsurların devamlılığı sağlanırken, kolektivite içinde farklılığı vurgulayacak unsurlar aranır. Farklılık yaratması istenen bu unsurlar, kimi zaman da icad edilir. Kimliğin sürekli yeniden inşasında, içinde yer alınan kolektivitelerin niteliğinin

ya da niceliğinin önemi yoktur. Dolayısıyla insanlar kimliklerini hem kadim aidiyet biçimlerinden (dinsel, etnik vb) hem de modern yaşamda ‘icad edilen’ yeni kültürel pratiklerden hareketle sürekli müzakere ederler. Kendilerini bir müzik türü ile ilişkilendirerek tanımlama çabası içinde olan müzisyenlerin ve izlerkitlelerin bu çerçevede değerlendirilebileceği açıktır.

Müzik grupları, kendilerini müziksel düzeyde geniş ölçekli bir kolektiviteyi sağlayan “tür” şemsiyesi altında konumlandırarak kimliklenirler. Belirli bir türün müziksel ve müzik dışı unsurlarını kullanan gruplar, bu türe yüklenen müziksel ve müzik dışı anlamlar çerçevesinde kendi grup kimliklerini oluştururlar. Türün karakteristik unsurları çerçevesinde geniş ölçekli bir aidiyet içersine kendilerini konumlandıran gruplar, pek çok ortak referans noktasında birleşebilmelerine rağmen daha güvenli bir aidiyete de gereksinim duyabilirler. Böylelikle, içinde konumlandıkları müzik pratiğinin kimi unsurlarını içe alarak kolektif kimliklerini pekiştirirken, kimi unsurları da dışarıda bırakarak ve/veya “kendilerine has olduğu” iddiası taşıyan unsurlar “icad ederek”, kendi farklılık noktalarını yaratırlar.

İzmir Extreme Metal Scene içerisinde yer alan *Death Metal* grubu *Gates of Eternity*, kendisini Extreme Metal Scene’in geniş ölçekli aidiyeti içerisinde tahayyül eden bir grup olarak, müzik yaşantısını ‘Extreme Metal’ şemsiye terimi altında sürdürür. Extreme Metal’in aşağıda ayrıntılandıracağım kolektivite sağlayan unsurlarını vurgulayarak, kimliğini geniş ölçekli bir aidiyeti temsil eden Extreme Metal’e dayandırır. Kendi içinde pek çok alt türe ayrılmış bir müzik türünde çalışmakta olan grup, bu alt türlerden birini kendi müziksel pratiğinin “tanımlayıcısı” olarak alır: Death Metal. Grup, bir yandan Death Metal’in müziksel unsurlarını kullanır ve bu alt türün müziksel gerekliliklerini yerine getirir. Öte yandan diğer Death Metal gruplarından farklılık alanını vurgulamak için grup üyeleri kendi yaptıkları türü *Anatolian Death Metal* olarak tanımlar. Grup üyeleri, bu farklılık iddiasını yalnızca söylemsel olarak vurgulamakla kalmaz, ayrıca Death Metal’in müziksel unsurları içersine makamsal ezgiler ve Türk müziği hissi verecek biçimde kurgulanmış aralıklar da eklerler. Müzisyen olarak katılarak gözlem amacıyla dahil olduğum grubun üyeleri, provalar sırasında bu tip ezgilerin oluşturduğu bölümleri çalışırken “işte burası

Anatolian” diyerek, bu kesitlerin farklılığı vurgulamadaki yerini de belirtirler. Ben bu makalede, grubun geniş ölçekli bir kolektiviteye işaret eden Extreme Metal türü ile yaptığı müzakereyi, benzerlik ve farklılık ekseninde inceleyerek grubun müziksel kimlik dinamiklerine ışık tutmayı amaçlıyorum.

1. Benzerlik ve Farklılık Zemini Olarak Extreme Metal

Bir ‘şemsiye’ terim olarak Extreme Metal, *Heavy Metal*’in 1980’lerin başında alt türlere ayrılması sonucundaki görünümünü ifade eder. 1970’lerin sonlarında Black Sabbath, Led Zeppelin ve Deep Purple gibi grupların çalışmalarıyla görünürlük kazanan Heavy Metal, *Blues* temelli *Rock’n Roll* ve *Hard Rock* kökenlidir ve müziksel esinini bu türlerden alır. Ancak 1970’lerin hemen sonuna denk gelen süreçte, Saxon, Def Leppard ve Iron Maiden gibi grupların öncülüğünde, Heavy Metal’e ayırt edici özelliklerin katıldığı *New Wave of British Heavy Metal* (N.W.O.B.H.M.) akımı ortaya çıkar. N.W.O.B.H.M. akımının içinde yer alan gruplar ise temel esinlerini Blues kökenli *Rock’n Roll* ya da *Hard Rock*’tan değil, ayrı bir tür olarak rüştünü ispat eden Heavy Metal’den alırlar (Harris, 2007:2). Böylelikle, Heavy Metal’in müziksel özellikleri çevresinde yapılan denemelerle yeni müziksel üsluplar yaratılmaya başlanır. Bu denemeler, 1980’lerin başından itibaren Metal içerisinde pek çok farklı alt tür ve bu alt türlerle ilişkili çok sayıdaki üslubun ortaya çıktığı bir süreci başlatır. Bu alt türler ve alt türlerin altında yer alan üslupların müziksel toplamına ise ‘Extreme Metal’ adı verilir.

Extreme Metal, Metal içerisinde tarihsel olarak bu sürece denk düşen, birbirinden farklı çok sayıdaki alt tür ve üslubu tanımlamaya yarayan bir şemsiye terim olarak iş görür. Bu anlamda Extreme Metal, Heavy Metal’in bir alt türü değil, kendine ait müziksel karakteristikleri olan ayrı bir müzik türü halini alır. Harris (2007:2-4), Extreme Metal içerisinde öne çıkan dört alt tür belirler: *Trash Metal*, *Death Metal*, *Black Metal* ve *Doom Metal*. Bu alt türler kendi içlerinde pek çok farklı üsluba ayrılırken, birbirleriyle ve birbirlerinin altında yer alan üsluplarla da müziksel alışverişlere girerek, çok sayıda başka alt tür ve üslubun oluşmasına da sebep olurlar. Başlangıçta *Trash Metal*, *Death Metal*, *Black Metal* ve *Doom Metal*’den oluşan bu alt türle-

re, Metal scene içerisinde “Extreme Türler” adı verilirken, ‘geleneksel’ olarak kabul edilen Heavy Metal, ayrı bir tür olarak varlığını sürdürür ve *scene* içerisinde bir diğer yaygın kullanımla ‘Klasik Metal’ adını alır. Extreme türler ve bu türlerin altında yer alan üsluplar, dünyanın pek çok farklı bölgesindeki yerel scenelerin katkılarıyla çoğalır. Kendilerini Extreme Metal grubu olarak tanımlayan ve küresel scene’e eklenen yerel gruplar ve müzisyenler, türün karakteristik unsurlarına ekledikleri kimi müziksel özelliklerle yeni alt türler ve üsluplar yaratırlar. Bu müzisyenlerin oluşturduğu yerel müzik sceneleri, Extreme Metal’in gelişiminde önemli bir paya sahiptir.

Özellikle popüler müzik türleri ve üsluplarını anlama çabasıyla yapılan çalışmalarda, üretim ilişkilerini ve üretim dinamiklerini anlamlandırma sürecinde, *scene* kavramı oldukça işe yarar. Müzisyenler ve hayranlar tarafından çoğunlukla üstünkörü kullanılan *scene*, “paylaşılan müzik etkinliği/pratiği/türü ya da belirli bir müzik zevki gibi ortaklaşa bir şeye sahip olan insan grubuna” dikkat çekecek şekilde ele alınır. Kavram ayrıca, belirli coğrafi alanlarda gerçekleşen müzik faaliyetlerine de gönderme yapmak için de uygundur; örneğin *Seattle Rock Scene*, *Güney Londra Rock Scene*, *Yeni Zelanda Rock Scene* gibi ifadeler, bu bağlamdaki kullanımlardır (Cohen, 1999:239). Bu kullanım, belirli bir yerel müzik pratiğini de işaret eder. Coğrafi sınırları belirlenmiş değişik ölçekteki yerellikleri adlandırmak amacıyla kullanılan *scene* terimi, bu coğrafi bütünlüğün adıyla anılan (*Seattle Rock Scene*, *San Fransisco Trash Metal Scene*, *İstanbul Metal Scene*, *Türkiye Metal Scene* gibi) müzik pratiklerini, türleri ve üsluplarını vurgular. Yerel olanın yani kendine özgü olanın ‘farklılık’ unsurları, müzikte temsil bulur. Böylelikle hem ‘yerel scene’i oluşturan, kent ya da ülke kendisini ana akım içinde farklılaştırmış olur, hem de bu yerel scene’in mensubu olan müzisyenler, dinleyiciler, yapımcılar gibi aktörler, kendi farklılık unsurlarını belirlemiş olur. Yerel müzik sceneleri üzerine yapılan çalışmalar, bu scenelerin kendi yerelliklerinin ayırt edici unsurlarını inşa etmek için uygun müziği, küresel akışlar ve ağlar yoluyla nasıl şekillendirdiklerine odaklanır (Peterson ve Bennet, 2004:7).

Extreme Metal Scene'in gelişiminde yerel sceneler ayrıca önem taşır. Yerel sceneler özellikle, küresel scene'de popüler olma yolundaki yeni üsluplara öncülük etme işlevindedir. Örneğin 1980'lerde Exodus ve Metallica gibi grupları da içeren *San Francisco 'Bay Bölgesi' Scene'i*, Trash Metal'in gelişiminde hayati önemdedir. Benzer biçimde Death Metal 1980'lerin sonunda ve 1990'ların başında Stockholm ve Tempa-Floridadaki yerel sceneler yoluyla gelişirken, Black Metal de, Norveç'deki yerel scene'lerin etkisiyle şekillenir (Harris, 2000:16). Pek çok farklı yerel scene içinde müzik yapmakta olan gruplar ve müzisyenler, kendi farklılıklarını ve nereli olduklarını vurgulamak için çeşitli alt türler ve üsluplar icat ederler. Bu icat edilmiş tür ve üsluplar, kendilerini konumlandıkları geniş ölçekli aidiyetten farklılaşma alanlarını oluşturur.

Kendisini Extreme Metal grubu olarak tanımlayan İzmirli Death Metal grubu Gates of Eternity de, Extreme Metal'in müziksel ve müzik dışı unsurlarıyla benzerlikler kurarak, kendisini Extreme Metal scene içersinde konumlanır. Grubun Extreme Metal kolektivitesiyle kurduğu benzerlikleri, makalenin akışı içinde üç başlık altında ele alacağım: birinci başlık olan "Eyleme Dayalı Benzerlikler" altında grubun, Extreme Metal gruplarının müzik dışı davranışlarıyla kurduğu benzerlik ilişkilerini vurgulayacağım. İkinci başlık olarak belirlediğim "Söyleme Dayalı Benzerlikler"de ise, grubun Extreme Metal kolektivitesini oluşturan grupların söylemleriyle kurduğu ilişkilerini açıklayacağım. Extreme Metal'i nasıl tanımladıklarını, "Metalci" olmaktan ne anladıklarını ve içinde yer aldıkları türün şarkı sözlerinde belirginleşen söylemleri nasıl sürdürdüklerini, yine bu başlık altında ele alacağım. Son olarak ise "Tınıya Dayalı Benzerlikler" başlığı altında, Gates of Eternity'nin Extreme Metal'in tınısal unsurlarını ne şekilde sürdürdüğünü açıklayacağım.

2. Extreme Metal Çevresinde Kurulan Benzerlikler

2. 1. Eyleme Dayalı Benzerlikler

Bir grup, kendisini mensubu olarak tahayyül ettiği scene'in üyeleriyle benzerlik noktalarını kurarken, o scene'in üyelerinin eylemleri ile de benzerlikler kurar. Onlar gibi davranmak, onlar gibi hareket etmek, onların tepki verme biçimleriyle tepki vermek, onların pratiklerini uygulamak, aidiyeti eylem düzeyinde pekiştirir. Bu anlamda bir 'hayal edilmiş

cemaat' özelliği taşıyan müzik sceneleri, üyelerinin birbirlerini ortak olarak görmelerini sağlayan eylemsel tutarlılıklarla desteklenir. Anderson (2007:20), cemaatlerin hayal edilmişliğini daha çok, aidiyeti pekiştiren ortak unsurlarca onaylanan bir birliktelik düşüncesi olarak görür. Din ve dil örneklerinden yola çıkan bu açıklamaya göre, bu gibi unsurlar, coğrafi uzaklık ne olursa olsun, kişinin kendisini ait hissettiği topluluğun tüm üyelerinin, bu unsurları aynı şekilde paylaşıyor olduklarını hayal etmesi ve bu paylaşım sayesinde dünyanın öbür ucundaki birey ile kendisini 'aynı' olarak görmesini sağlar. Bu aynı olarak görebilme, bireyin ya da grubun, kolektif kimliği sağlayan cemaatin üyeleri ile özdeşleşmesini sağlar. Benzerlik oluşturan unsurlar, bu paylaşılan unsurların tekrarlanmasıyla sağlanır.

Extreme Metal scene içersinde "işlerin nasıl yürüdüğü", grubun "hangi stratejiyle hareket etmesi gerektiği" gibi konularda görülen bazı benzer eylemler, küresel scene'e dahil olma ve grubun kendisini bu scene içersinde hayal etmesinde belirleyicidir. Bir grubun yaptığı eylemleri neden öyle yapıyor olduğuna ilişkin açıklamalarında bile, bu işin öyle yapılması gerektiği söylemi yer alır. Extreme Metal grupları müziklerini, Metal izlerkitesiyile paylaşacakları biricik yol olan kaydetme ve yapılan kayıtları dağıtma konusunda, Punk'tan miras aldıkları 'kendin yap' mantığını uygularlar. Dünya üzerinde görülen Extreme Metal Scene'lerinde önemli bir benzerlik bu noktada görünürlük kazanır. Plak şirketleriyle anlaşma imzalamamış olan 'amatör' düzeydeki gruplar, kendi kayıtlarını kendileri finanse eder, kayıt stüdyosunun tüm masraflarını, ekipmanlarını kendileri karşılarlar. Gates of Eternity grubu, diğer amatör Extreme Metal gruplarıyla olan eylemsel benzerliğini bu tutumuyla kurar.

Grubun kendi parasal olanaklarıyla karşıladıkları kayıtlar yine grubun kendi çabalarıyla izlerkitleye ulaştırılır. İzlerkitleye kayıtları ulaştırmada önemli bir yolu internet oluşturur. İnternet, özellikle de *MySpace* öncesi dönemde, yerel scene aktivitelerinin en önemli unsurlarından birini oluşturan 'demo' kayıt uygulamasının, sanal (*virtual*) ortamın yaygın kullanımı ile birlikte sona erdiği söylenilebilir. 'Demo', kayıt yapımının ucuzlaşması ve grupların kendi kayıtlarını diğer müzik sitelerine göndermelerini kolaylaştıran ses dosyaları tarafından aşındırıldı. Harris (2007:91), genellikle scene kurumlarını tehdit ettiği düşünülen internetin aslında böyle

bir tehlikesinin olmadığını, sadece bu kurum ve uygulamaların, fonksiyonlarının daha etkili kılındığı biçimlere kopyalandığını belirtir. Örneğin ortadan kalkan demo uygulamasının yerini *MySpace* alırken, grupların kendi internet sayfaları ve forumlardaki çevrimiçi (*online*) ilan tahtaları da, yerel kayıtların satışının yapıldığı dağıtım kanalları olarak distroların, yerel etkinliklerin duyurulma mekanı olması özelliğini ortadan kaldırdı.

Gates of Eternity grubu, küresel Extreme Metal Scene içindeki kendi varlık alanını da yine internet üzerinden kurar. *MySpace* sayfası kayıtların paylaşıldığı alanı oluşturur. *MySpace* sayfasına sahip olmak önemlidir. Çünkü *MySpace* aynı zamanda “tüm Metal camiasının” da ‘orada’ olduğu bir alandır. Sadece ‘amatör’ statüsündeki gruplar değil, profesyonel grupların da varlıklarını gösterdikleri bir alan olarak *MySpace*, küresel metal scene’in de ‘buluşma noktası’nı oluşturur. İnternetin fiziksel uzaklığı ortadan kaldıran yapısı, birbirlerini “aynı topluluğun üyesi” kabul eden insanların, fiziksel olarak bir araya gelmelerine gerek kalmadan buluşabilmelerini sağlar. İnternet ortamında kurulan bu birliktelik, sayısal/dijital teknolojilerin anında haberleşebilmeyi de sağlayan donanımlarıyla, scene üyelerinin ilişkiye geçebilmelerine de olanak tanır. *MySpace* sayfası ayrıca, grubu tanıtıcı metinlerin, grup üyelerinin bireysel tanıtımlarının ve grubun kayıtlarının yer aldığı bir sayfa olarak, “arkadaş listesi”nde küresel scene’in tanınmış gruplarını da içerir. Kayıtlarını küresel scene ile paylaşan grup, “büyük gruplar” statüsündeki bazı gruplarla da iletişime geçer. Her hangi bir yüz yüze ilişki ya da fiziksel buluşma gerçekleşmeden paylaşılan kolektif aidiyet, *MySpace* ile pekişir. Ayrıca küresel scene üyelerinin uyguladıkları kimi pratikler, *MySpace* ile Gates of Eternity’nin de eylemleri arasına katılır. *MySpace* yoluyla sadece müzisyenlerle ya da izlerkitleyle bağlantı sağlanmaz. Ayrıca müzik şirketleri, klip yönetmenleri, menejerler, konser organizatörleri gibi küresel scene’i oluşturan diğer figürlerle de iletişim kurulur. Yurt dışı konser bağlantıları, Avrupalı plak şirketleriyle görüşmeler ve kayıt iletimi, ülke dışı organizasyonlara katılabilme imkanı sağlayan organizatörlerle ilişkiye girme ve küresel scene’de tanınmış kimi grupların klip çalışmalarını yapmış olan yönetmenlerin gruba ilgi göstererek birlikte çalışmayı teklif etmesi, yerel bir grubun *MySpace* aracılığıyla girebildiği küresel scene’de “doğal/normal” ilişkiler halini alır.

Gates of Eternity grubu, küresel scene ile kurduğu bu eylemsel benzerliği aynı zamanda bir ‘profesyonelleşme’ göstergesi olarak da algılar. Profesyonelleşme yoluyla benzerlik kurma yollarından biri de ‘menajerlik’ sistemi ile ilişkilendirilmiştir. Bir menejere sahip olma, yerel ve ulusal etkinliklerin bağlantılarını kurmada önemli bir ‘statü’ unsuru halini alır. Grup üyelerinin sadece müzikle ilgileniyor olduğunun, ‘iş’e ilişkin konuşmalara dahil olmamalarının, bunlarla ilgilenen başka bir kişinin var olmasının kazandırdığı statü, Gates of Eternity grubu tarafından da kullanılır.

2. 2. Söyleme Dayalı Benzerlikler

Gates of Eternity, tahayyül ettiği scene ile söylemsel düzeydeki benzerliğini kendisini Extreme Metal içerisine yerleştirdiğini belirterek sağlar. Bireyin kendisini ait hissettiği topluluk içinde tanımlaması, bu aidiyeti söylemsel olarak pekiştirmesi bakımından önem taşır. Kendilerini ‘Metalci’ olarak tanımlayan grup üyeleri, bir metalcinin nasıl olması gerektiğini de dile getirirler. İdeal Metalci profilini tanımlarken bile, seçtikleri öğeler dikkat çekicidir. İdeal bir Metalci’nin sahip olması gereken özellikler, zaten kendilerinin de sahip olduklarını iddia ettikleri özelliklerdir. İdeal metalci profiliyle kurdukları ilişki kendi benzerlik kategorilerinden geçer. Bu şekilde hem bir Metalci’nin nasıl olması gerektiğine ilişkin Extreme Metal ortaklığında paylaşılan özellikleri benimsediklerini gösterirler hem de kendilerinin bu profile ‘uygunluklarını’, seçilmiş kategoriler üzerinden meşrulaştırırlar.

Gates of Eternity’nin Extreme Metal scene ile kurduğu söylemsel benzerliklerinden bir diğerini de metali tanımlama biçimleri oluşturur. Grup, Extreme Metali bir tarihsel akış içerisinde, kendisinden önceki müziklerle ilişkili bir sonuç olarak tanımlar. Extreme Metal’in tarihçesini ‘bilme’ hali ve scene’in geçmişine dayalı malumatlar Extreme Metal müzisyenleri için önemli bir değer kalemidir. Gates of Eternity grubu diğer Extreme Metal müzisyenleri gibi öncelikle beğendikleri müzik tarzı ve bunun geçmişi ve bugünü konusunda bilgi sahibidirler. Bu bilgi, Erol’un (2003:74) belirttiği gibi “müzik tarzı ve gruplarla bağlantılı bir kültürel sermayeye işaret eder. Dolayısıyla, ulusal ve uluslararası ölçekte aynı kültürel sermayeye sahip müzisyen ve hayran grupları ile özdeşleşme işlevi görür.

Söylem kategorisinin en net biçimde görünürlük kazandığı alan ise elbetteki şarkı sözleridir. Grup kendisini içersinde konumladığı Death Metal alt türünün müziksel özelliklerinin yanında şarkı sözü temalarına dayalı özelliklerini de kullanır.. Müzik en yaygın biçimiyle tonal merkezlessiz, homurtulu vokalli ve karmaşık bir şarkı formundan oluşurken, şarkı sözleri ‘eleştirel düşünce’, ‘kişisel sorumluluk’ ve ‘doğüstü’ temalarının merkezde olduğu yapıyla karakterize edilir (Berger, 1999:164). Death Metal’in sözel içeriğini oluşturan temalar olarak (alt türe adını veren temayı da içerecek şekilde) ölüm, Tanrı tanımazlık, şiddet, ökültizm, mistisizm ve yaygınca görülen sosyal eleştiri sayılabilir. Bu anlamda Death Metal, içinden türediğı varsayılan Trash Metal’in, eleştiriye dayalı sözel içeriğıyle bağlarını koparmaz. Death Metal şarkı sözlerinde politikacılar, savaşlar, popüler kültür ve medya önemli eleştiri odaklarını oluşturur.

Gates of Eternity, şarkı sözlerinde eleştiriye dayalı temaları sürdürür. Toplumda yozlaşmaya yol açtığını var saydıkları kimi kurumları eleştiren şarkılar yazarlar. Bu kurumların başında da medya gelir. Medyayı eleştirdikleri Dogs of Pavlov, bu temadaki şarkılara iyi bir örnektir:

Herdsmans are on TV also they pass through the foreheads of dogs

They're jailing of our freedom of choise they fill our brain with filthy worlds

They show the magazine like the most important of our live

They try to show this freakshow like an attractive headline

*Their sounds are same their words are lie they offer to you
A narcotic light they try to kill our every sense of dreaming sense of question*

They call our name "sheep" and then they try to accustom our minds

Blinded by lies blinded by guides, Dogs of Pavlov you live like a flies..."

Çobanlar televizyonda ve ayrıca köpeklerin alınlarından içeri giriyorlar

Seçme özgürlüğümüzü hapsediyorlar, beynimizi kirli

dünyalarla dolduruyorlar

Magazini hayatımızın en önemli şeyiymiş gibi gösteriyorlar

Bu ucube şovunu cezbedici bir manşetmiş gibi göstermeye çalışıyorlar

Sesleri aynı, sözleri yalan size sundukları

Uyuşturucu bir ışık tüm düşleme duyularımızı, sorgulama duyumuzu öldürmeye çalışıyorlar

Bize "koyun" diyorlar ve zihinlerimizi buna alıştırılmaya çalışıyorlar

Yalanlarla körleşen, rehberlerle körleşen, Pavlov'un Köpekleri sinekler gibi yaşıyorsunuz.

Death Metal içersinde üsluba dayalı bir ayırım olarak görülen İsveç Death Metal ve Florida Death Metal'de de bu sözel içerikler devam ettirilirken, İsveç Death Metal içersinde kişisel konular, bireysel ikilemler, yalnızlık ve zorluklar karşısında güçlü olmaya dayalı bireysel temalar önem kazanır. Bu üslubun takipçisi olan gruplarda da toplumsal eleştiri ve bireysel temalar şarkı sözlerinin içeriğini oluşturur. Şarkıların söyleminde sürekli olarak sertlik, tavizsizlik, haykırış, kendisi gibi olmayanlara nefret ve seslenilen dinleyiciye bir çağrı yer alır. Gates of Eternity, kayıtlarını tamamladığı albümü *Man in Fire*'i oluşturan şarkıların sözlerinde de bu 'tematik' benzerliği sürdürür. Albümün genel konseptini, "güçlükler karşısında asla yılmayan bir adamın güçlü kalma mücadelesi" olarak tanımlayan grup, şarkı sözlerinde de bu konseptte uygun bir içerik oluşturur. Aynı agresif tutum ve sertlik, en kişisel içerikli şarkıda bile sürdürülür. Bireyin güçsüz olmadığı ve her güçlüğün karşısında ayakta kalabileceğı mesajı verilmeye çalışılır. Bu, Death Metal'de oldukça yaygın biçimde kullanılan bir sözel mesajdır. Özellikle İsveç Death Metal ya da Melodik Death Metal şarkı sözlerinde de bu temaya sıkça rastlanır. Gates of Eternity'nin *Man in Fire* adlı şarkısı, bu tematik içerikle benzeşim gösteren bir yapıdadır:

...I am the man in fire i'm always burn in fire i taste every sense of fire

You always see me shouting, you never know my authentic

You never see me crying...

Ben ateşin içindeki adamım, daima ateşin içinde yanarım, ateşin her hissini tadarım

Beni daima bağırırken görürsünüz, benim aslımı asla bilmezsiniz

Beni asla ağlarken görmezsiniz...

2.3. Tınıya Dayalı Benzerlikler

Gates of Eternity grubu, diğer Extreme Metal gruplarıyla öncelikli tınısal benzerliğini elektro gitar, davul ve bas gitardan oluşan uzlaşım sal Metal oturtumuna sadık kalarak gösterir. Elektrogitar, Extreme Metal'de ana çalgı olarak kabul edilir. Walser (1993:41) elektro gitar tınısının Heavy Metal'de her zaman müziksel olarak egemen olduğunu, elektro gitar olmadan gerçekleşen herhangi bir icranın, türüne dahil olamayacağını belirtir. Elektro gitarın ana çalgı olması, Extreme Metal gruplarında iki gitarın yer almasını gerekli kılan oturtumların geliştirilmesine de yol açar. Grup içerisinde ezgi çalmaya yönelik işlevdeki çalgı elektro gitar olduğundan, ezgi çeşitliliğini sağlamanın önemli yollarından birini de ikinci gitar oluşturur. Gates of Eternity grubunda da karakteristik olarak görülen bu durum önemlidir. Grupta yer alan iki gitar, Rock ve Metal gruplarında sıklıkla karşılaşılan 'ritim gitar-solo gitar' ayrımını devam ettirmez. Kendilerini Melodik Death Metal içersine yerleştiren grupta, bu alt türün melodilere dayalı müziksel üslubunun bir gereği olarak her iki gitar da 'riffler'i ve ezgileri ve çoğu zaman soloları, birbirlerini destekleyecek biçimde çalar. Yani aynı riffi sesdeş (*unison*) çalmak yerine gitarlar, birbirlerinin rifflerini ve solo ezgilerini, armonik olarak uygun aralıklarda eşliklerler.

Gates of Eternity'nin gitarlarda kullandığı bir diğer önemli unsur da *distortion* efektidir. Walser (1993:41) Metal'in en önemli işitsel işaretini "distrotonlanmış elektro gitar" olduğunu belirtir. Distortion efekti, elektro gitara, koyu ve sert bir tını kazandırır. Bu koyu ve sert tını, Extreme Metal'in en önemli müziksel kodu olarak belirlenen power chord akorlarla birleşince, oldukça bulanık bir tınısal yapı oluşturur. Gates of Eternity grubunun parçalarında *clean ton* tabir edilen, distortion efektsiz bir gitar tonu kullanılmaz. Gitar tonları diğer Extreme Metal gitaristlerinin kullandığı gibi koyu ve sert bir karaktere sahiptir. Extreme Metal gitaristleri, türün en önemli tınısal karakteristiği

kabul edilen *power chord* akorları kullanırlar. Power chord akor, tonallığın birinci, beşinci ve sekizinci derece seslerinin, gitarın bas tellerinde basılarak, distortion efektiyle, güçlü bir biçimde tınılatılmasıyla elde edilir. Gates of Eternity grubu, power chord yapısını, gitara dayalı tüm armonik yürüyüşlerinde kullanırlar.

Grubun Extreme Metal ortaklığıyla benzerlik kurduğu bir diğer unsur da, akort biçimi oluşturur. Harris, yaygın Extreme Metal gitar tekniklerinden birinin "aşağı doğru akortlama" (*low tuning*) olduğunu belirtir. Extreme Metal grupları 'mi' telini daha kalın biçimde 'si' ya da 'la' sesine çekerek, aşağı doğru akortlamayı da aşırı uca (*extreme*) taşırlar (Harris, 2007:32). Aşağı akortlama tekniği, gitarlara daha koyu bir tınısal karakter kazandırır. 'Koyu' tınısal karakter ayrıca Extreme Metal müzisyenleri için 'daha sert' tını elde etmenin de yoludur. Akord sistemi ne kadar kalın bir sese göre yapılırsa, tını da o kadar sertleşir. Bu 'koyuluk', Extreme Metal grupları için daha değerlidir. Gates of Eternity grubu da bu daha değerli davranışı sürdürerek akortlarını, üst 're' olacak şekilde düzenlerler. Re, sol, do, fa, la, re şeklinde oluşan akord düzeni, gitar akordunun bir tam ses pesleşmesini sağlar. Bu tercihin sebebini de Extreme Metal müzisyenleriyle benzer biçimde "daha koyu ton" isteği olarak açıklarlar.

Gates of Eternity grubu davullarda Extreme Metal'in karakteristik davul yapılarını kullanır. Extreme Metal davulcuları, genellikle çift-kros kullanarak karışık ritmik kalıplar çalarlar ve genellikle Heavy Metal davulcularının da kullandığı gibi tüm davul aparatlarını kullanırlar. Tempo, Extreme Metal'in "en saldırgan unsurlarından biri" olarak kabul edilir. Şarkılar genellikle 150 ile 250 Bpm (dakikadaki vuruş sayısı) aralığındadır. Extreme Metal grupları ayrıca 300-400 Bpm ve üzeri aralıklarda çalınan "şiddetli çalma" ya (*blast beat*) da öncülük ederler (Harris, 2007:33, 34). Gates of Eternity grubunun parçalarında da ritmik olarak bu özelliklere rastlanır. 150 Bpm ve üzeri tempoları sıklıkla kullanan grup bazı parçalarında 240 Bpm kadar ulaşan tempoları da kullanır.

Extreme Metal türlerinden Death Metal'de görünürlük kazanan özelliklerinden birini de brutal vokaller oluşturur. Gırtlığa uygulanan baskı ile homurtulu ve hırıltılı bir biçimde çıkan haykırışlar şeklindeki *brutal* vokaller özellikle

Death Metal'in ayrılmaz bir özelliği olarak Extreme Metal'in pek çok türünde görülür. Gates of Eternity grubu da tüm parçalarında bu tekniği kullanır. Şarkı sözlerinin anlaşılması gerçekten güçtür. Parçaların bazı kesimleri çığlıklarla süslenir. Bu bölgelerde vokalist, başlattığı çığılı olabildiğince uzun süre sürdürür. Çığılık, bu bölümlerde genellikle cümlelerin sonunda başlar ve devam eder. Süreğen çığılığa, bir diğer kanalda kaydedilen ikinci vokal eşlik eder. Olabildiğince uzatılan ve bir anlamda vokalistin teknik yeterliliğini gösteren bu çığılık, Heavy Metal vokal anlayışının mirasıdır. Heavy Metal vokalistleri parlaklık ve güç hissi yaratmayı hedeflerler ve ayrıca yoğunluk ve güç durumunu işaret etmek için uzun haykırışlar yapar (Walser, 1993:45). Gates of Eternity'nin vokal yapısında biraz önce bahsettiğim uzun çığılıklar ve kimi zaman devreye giren çeşitli vokal efektler, tınıyı güçlendiren öğeler olarak iş görür. Vokalin güç gösterisi ve yetkinliği Metal pratiği içerisinde önem taşır. Weinstein (2000:25) Metal vokalistlerin seslerinin oldukça güçlü olması gerektiğini vurgular. Vokal ve gitarın her ikisinin de eşit derecede önemli olduğunu, bu iki unsurun birbiriyle bağlantılı ve iş birliği içinde olmak zorunda olduğunu savunur.

Müzyisyenlerin çalgılarındaki teknik yeterliliği (virtuozite) vurgulamaları, aynı güçlü vokal yapısı gibi Extreme Metal'in Heavy Metal'den aldığı bir mirastır. Özellikle gitaristler için oldukça önemli bir unsur olan teknik yeterlilik aşamasına ulaşmak için metal gitaristlerinin 'klasik müzik' çalışmaları sıklıkla karşılaşılan bir durumdur. Burada amaç, teknik yeterliliği geliştirmek, daha hızlı ve akıcı sololar çalabilmektir. Heavy Metal'in klasik müzik ile girdiği bu ilişki kültürel olarak daha prestijli olduğu düşünülen bir müzikle kıyaslanmanın getireceği meşrulaşma açısından önem taşır (Walser, 1992:264). Teknik yeterlilik, önemli bir değer kalemi olarak işler ve müzyisyenin, ustalaşma için çalgısında harcadığı mesainin de göstergesi olur. Gitaristlerin teknik becerilerini müziksel düzeyde göstermelerinin yanında, bu becerinin söylemsel düzeyi de grup için bir "gurur" kaynağı olur. Gates of Eternity grubu, Death Metal'in Heavy Metal'den aldığı teknik ustalık mirasını sürdürür. Oldukça hızlı ve teknik açıdan zor olan gitar partiyonları ile grubun gitaristleri, teknik yeterliliklerini vurgular. Sadece gitaristler değil, davul ve bas gitarın da teknik yeterlilikleri, grubun müziğinde önemli birer unsurdur. Rifflerin hızlı ve karmaşık oluşu

dikkat çekicidir. Bu teknik zorluk çalgılarda gösterilmekle kalmaz. Grubun solisti, pek çok farklı yerde grup üyelerinin bu özelliğine vurgu yaparak, grup arkadaşlarıyla "ne kadar gurur duyduğunu" vurgular. Böylece müziksel düzeyde işleyen yeterlilik, söylemsel düzeyde de pekiştirilir.

Extreme Metal kolektivitesi menziline, yukarıda açıklanan benzerlik kategorileri yoluyla kurulan aidiyet, grubun, kimliğini kendisinden daha büyük bir bütünün güven verici birleştiriciliğine dayandırma ihtiyacına cevap verir. Bu geniş aidiyetin davranış, söylem ve müziksel tınıya yönelik ortaklıkları, kolektivite içerisinde konumlanmalarını sağlar.

3. Anatolian Death Metal Çerçevesinde Kurulan Farklılık

Gates of Eternity grubu üyeleri, kendi müziksel farklılıklarını *Anatolian Death Metal* adını verdikleri üslup çerçevesinde kurarlar. Bu üslup temelde, şarkılarında 'hicaz aralığı' adıyla da bilinen ve *Anatolian* (Anadolulu) sıfatı ile yerel olana (Türk müziği'ne) gönderme yapan makamsal bir 'his' (ya da etki) uyandıran bir buçuk ses aralığını vurgulayan kimi riff ve ezgileri kullanmaları ile yaratılır. Bu bir 'his'tir, çünkü kullandıkları elektro gitar ve bas gitar gibi çalgıların perde sistemlerine bağlı olarak Türk müziğindeki mikro aralıklar elde edilemez. Bu çalgıların perde sistemlerinin izin verdiği ölçüde maksimum kullanılabilir düzeydeki, bir buçuk seslik bu aralığa vurgu yapılmasının sebebi de budur. Ayrıca bu his, sadece gitar rifflerinde ve çalınan ezgilerde yaratılır; vokallerde bu makamsal hissi destekleyen süslemeler yapılmaz. Kısacası Gates of Eternity'nin 'icad'ı olan Anatolian Death Metal, belirli bir toprak parçası ve bu toprak parçasıyla ilişkili olduğu düşünülen yerelleşmiş bir aralık sisteminin, ezgi ve rifflerdeki kullanımını içerir.

Extreme Metal içerisindeki alt türlerin ve üslupların ayırımında, yerel etkiler belirleyicidir. Yerel sceneler, ana akım türler içinde yeni üslupların doğmasına öncülük eder. Farklılık iddiasına yerel bir dayanak arama ve bu yerel dayanağın dışında kalan müzik pratiklerini ötekileştirme anlamında Gates of Eternity'nin kullandığı tanımlayıcı sıfat 'Anatolian'dır. Yapılan görüşmede grup, yaptıkları müziği önce Death Metal içerisinde tanımlar hemen ardından da "kendi içinde bağımsız bir tür olarak Anatolian Death Metal" yapıyor olduklarını vurgular. Söylemsel alanda kendisini gösteren bu farklılık unsuru, dayanağını yerel/bölge-

sel bir alana konuşlandırılır. Grup üyeleri neden Anatolian Death Metal adlandırmasını kullandıklarını, “dünyanın batısında değil, doğusunda müzik yapıyor olmak” argümanı ile gerekçelendirirler. Buna göre, Death Metalin kökenlerinin dayandığı Florida ve İsveç, dünyanın batısıdır ve Batı kültürünü işaret eder. Ancak Türkiye Doğu’dadır ve “doğunun güzelliklerini müziğe yansıtmak”, grubun isteğidir. Kendi farklılıkları, tıpkı Death Metal’in büyük isimlerinin olduğu gibi ‘Batılı’ değil ‘Doğulu’ olmaktır. Doğululuk ve grup için bir kültürel bölge anlamı taşıyan Anadolu, farklılık vurgusunun odağı olacak bir önem taşır.

Bu anlamda grubun icadı olan bu üslup, kendisi gibi yerel farklılık kategorisi yaratmaya hizmet eden *Folk Metal* kategorisiyle doğrudan ilintilidir. Küresel Metal Scene içerisinde önemli bir yerel scene’i oluşturan *Norveç Scene*’deki çalışmalarla olgunlaşan Black Metal, Extreme Metal’de yerel müzik unsurlarının kullanımına ilişkin ilk örneklerden biridir. Norveç Black Metal gruplarının kimi yerel çalgıları ve İskandinav mitolojisinin kimi unsurlarını müziğe dahil etmeleri, öncelikle Kuzey Avrupa Extreme Metal scenelerini etkiler. Kuzey Avrupa Extreme Metal sceneleri, bu çalışmalardan esinlenerek, birbirinden farklı yerel ve bölgesel özellikleri vurgulayan müziksel ve kültürel unsurların Extreme Metal’e eklenmesiyle belirginleşen Folk Metal kategorisini yaratırlar. Folk Metal, birbirinden farklı yerel scenelerin katkılarıyla kendi içinde; müziksel düzeyde Ortaçağ çalgıları ve şarkı biçimlerini, şarkı sözlerinde ise Ortaçağ efsanelerini kullanan *Medieval Metal*; Pagan ve Viking geçmişine vurgu yapan *Viking Metal*; geleneksel Kelt çalgıları ve Kelt şarkı üsluplarını kullanan *Kelt Metal*; ve makamsal unsurların yanı sıra, ud, def gibi ‘Doğu’ çalgılarını kullanan *Oriental Metal* üsluplarını barındırır. Sözü geçen üslupların tümü, yerel-bölgesel unsurların, küresel düzeyde bir uzlaşım haline gelmiş olan Extreme Metal unsurlarıyla birleşerek, yerel (farklı) bir kimliğe vurgu yapmasına işaret eder.

Bir farklılık göstereni olarak Anatolian Death Metal üslubu, *Gates of Eternity*’nin parçalarını oluşturan rifflerin kurulumunda ve ezgisel kesitlerde görünürlük kazanır. Rifflerin oluşturulmasında ve bazı ezgisel bölümlerin yazılmasında gözetilen ve “Türk müziği hissi” olarak tanımlanan makamsal etki, parçaların yerel olanla ilişki kurulmasını sağlar. Grup üyeleri, şarkılarını tasarlarlarken, hangi şarkının

hangi makama uygun olmasını istediklerini ya da şarkının hangi kesitinde hangi makamın uygun olacağını tasarlamazlar. Grubun ‘besteci’ figürü olarak gitarist Hakan Kamalı kendisiyle yaptığım görüşmede (*Gates of Eternity* ile görüşme; 15 Kasım 2008) kendisinin her hangi bir makam bilgisi olmadığını belirtmişti. Türk müziği ile olan tek ilişkisinin, dinlediği bazı Türk müziği şarkılarından, hoşuna giden ezgisel yapılarla olanlarını gitarıyla çalmak ve sonrasında da çaldığı şarkının aşıtını belirlemek olduğunu vurgulayan Kamalı: örneğin *Katibim* (Üsküdar’a Gider iken) adlı şarkıyı gitarda çıkardıktan sonra, şarkıda kullanılan “aşıtı”, el yordamıyla belirlediğini ve bir sekizli içindeki aşıtı oluşturduğunu, daha sonra bu aşıtta geçen sesleri kullanarak çeşitli riffler tasarladığını, grubun *Judged to Execution* adlı şarkısının da bu şekilde yapıldığını vurguladı.

Görüldüğü gibi aşıt içerisinde yer alan “mib-fa#” ve “sib-do#” aralıkları, şarkının temasını oluşturan riffte de vurgulanmaktadır. Bu aralıklar, grup üyelerine göre “Türk müziği gibi” tınlamaktadır. Benzer biçimde makamsal etki uyandıran bir ana riff üzerine kurulu bir diğer şarkı da *No Consession*’dır. Bu şarkıda makamsal etki “re-mib-fa-fa#” sesleri kullanılarak yaratılmaya çalışılır.

Şekil 1. *Judged to Execution*’ın aşıtı.

Şekil 2. *Judged to Execution* gitar riffi.

Bazı şarkılarda ise *Judged to Execution* ve *No Consession* örneklerinde olduğu gibi makamsal etki uyandıran bir ana riff yerine, şarkının belirli bir bölümünde bu hissi verecek bir riffin, geçici olarak kullanımı görülür. Şarkının bu bölümü, grup üyeleri tarafından “şarkının Anatolian bölü-

mü” olarak ifade edilir. Örneğin *Childhood...Dead Toy* başlıklı şarkı, “re minör” tonallığı üzerine kuruludur ve orta bölümündeki ‘Anatolian riff’e kadar, Türk müziği hissi verecek aralık ilişkilerini kullanılmaz. Ancak şarkının orta bölümünde elektro gitar ve bas tarafından sesdeş/unison çalınan aşağıdaki riff, grup üyelerince, Türk müziği hissi veren, ‘Anatolian’ bölüm olarak gösterilir.

Şekil 3. *No Consession*'ın gitar riffi.

Anatolian Death Metal, vokal ezgileri etkilemez. Şarkıların vokalleri Death Metal türünün karakteristik brutal vokal üslubu ile seslendirilir. Herhangi bir makamsal his ya da ezgi, vokallerde görülmez. Aynı şekilde ritmik yapılar da Anatolian olarak işaret edilen özellikler göstermez. Yani Anadolu'ya özgü 9/8, 5/8 gibi aksak ritimler Gates Of Eternity şarkılarında kullanılmaz. Davul, 4/4'lük ölçülerde 150 Bpm'in üstünde tempolarda 'blast' (şiddetli çalma, yüksek vurguyla çalma) ritimler çalarak karakteristik Death Metal davul yapısını aynen sürdürür. Bu durum grup üyelerinin “Anatolian bölümler olarak” işaretlediği bölümlerde bile görülmez. Grubun, sadece ezgiler ve gitar riffleriyle yaratmaya çalıştıkları bu farklılık iddiası, söylemsel düzeyde de desteklenir. Grup üyeleri Anatolian Death Metal yapıyor olmanın farklı olma çabasıyla yaratılmış bir müziksel özellik olduğunu kabul eder. Onlar için Anatolian Death Metal, müziksel farklılaşma ihtiyacına bulunan bir yanıtıdır.

Sonuç

Müzik türleri din, dil, ırk gibi kadim aidiyet biçimleri değildir. Modern yaşamın icat edilmiş gelenekleri olarak, müziksel pratikler çerçevesinde bir araya gelen insanlar, belirli bir

Şekil 4. *Childhood Dead Toy*'un orta bölüm gitar riffi.

kollektivite oluşturacak şekilde birleşirler. Bu birleşmeler ortak bir kimliği oluştururken, kimi gruplar ve bireyler kendi farklılaştırıcı unsurlarını “icad ederler” ve geniş ölçekli kollektivitenin öğeleriyle bu farklılık unsurlarını birleştirerek, farklılık iddialarını pekiştirirler. Benzer bir durumu Gates of Eternity'nin Anatolian Death Metal kategorisi oluşturur. Gates Of Eternity bu üslup çerçevesinde kendi müziksel farklılığını, yerel müziksel unsurların birinden beslenerek sağlamış olur. Özellikle popüler müzik türleri içerisinde bölgesel ayrımların belirtilmesi, bölgesel müziksel özelliklerin uzlaşımalsal popüler müzik bileşenleriyle etkileşime sokularak yeni ‘karışımlar’ elde edilmesi elbette yeni bir eğilim değildir. Burada dikkat çekilmeye çalışılan şey, bu yerelliklerin ya da yerel olana ait kültürel/müziksel unsurların, müzisyenlerin farklılaşma ihtiyaçlarına aradıkları yanıtta işlevidir. Bu çerçevede Gates Of Eternity farklılaşma ihtiyacını, diğer tüm yerel scenelerin ve Folk Metal çatısı altında toplanan grupların da yaptığı gibi, sadece İzmir Metal Scene içerisinde değil, Türkiye Metal Scene, Death Metal Scene ve Küresel Metal Scene içerisinde de vurgulamış olur.

KAYNAKÇA

- Anderson, Benedict (2007). *Hayali Cemaatler: Milliyetçiliğin Kökeni ve Yayılması*, çev. İskender Savaşır, İstanbul: Metis Yayınları.
- Assman, Jan (2001). *Kültürel Bellek: Eski Türklerde Yazı, Hatırlama ve Politik Kimlik*, çev. Ayşe Tekin, İstanbul: Ayrıntı Yayınları.
- Berger, Harris (1999). “Death Metal Tonality and Act of Listening”, *Popular Music*, 18 (2): 161-178.

- Bilgin, Nuri (2007). *Kimlik İnşası*, İzmir: Aşına Kitaplar.
- Cohen, Sara (1999). "Scenes," *Key Terms in Popular Music And Culture*, ed: Bruce Horner, Thomas Swiss, USA: Blackwell Publishers. s: 239.
- Connolly, William E.(1995). *Kimlik ve Farklılık: Siyasetin Açmazlarına Dair Demokratik Çözüm Önerileri*, çev. Ferma Lekesizalın, İstanbul: Ayrıntı Yayınları.
- Erol, Ayhan (2003). "İzmir Rock Scene: Rock Bar Müzisyenlerinin Çok Boyutlu Habitusu", *Popüler Müzik Yazıları*, (1): 50-87.
- Harris, Keith Khan (2000). "'Roots': The Relationship Between Global and Local within the Extreme Metal Scene", *Popular Music*, 19 (1): 13-30.
- Harris, Keith Khan (2007). *Extreme Metal: Music and Culture on Edge*, New York: Berg Publishers.
- Peterson, R., Benett, A. (2004). "Introducing Music Scenes," *Music Scenes: Local, Translocal And Virtual*, ed. Richard A. Peterson& Andy Benett, USA:Vanderbilt University, s: 1-17.
- Walser, Robert (1992). "Eruptions: Heavy Metal Appropriations of Classical Virtuosity", *Popular Music*, 11 (3): 263- 308.
- Walser, Robert (1993). *Runing with the Devil: Power, Gender and Madness in Heavy Metal Music*, England: Wesleyan University Press.
- Weinstein, Deena (2000). *Heavy Metal: Music and Its Culture*, USA: Da Capo Press.

Görüşme: Gates of Eternity grubu ile Üsküdar Çaycısı'nda yapılan görüşme, İzmir: 15 Kasım 2008.